

Ten vierde betoogt verzoekster dat de Commissie, door de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten ⁽²⁾ verkeerd toe te passen, het beginsel van gelijke behandeling voor de wet van alle ondernemingen heeft geschonden. Voorts stelt verzoekster dat de Commissie het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden omdat de aan verzoekster opgelegde geldboete onevenredig was in vergelijking met die welke aan alle andere geadresseerden van de beschikking inzake tinstabilisatoren, en in het bijzonder aan Baerlocker, zijn opgelegd.

Ten vijfde voert verzoekster aan dat de Commissie, doordat zij de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten verkeerd heeft toegepast, met haar handelen de mededinging op de gemeenschappelijke markt in strijd met artikel 101 VWEU heeft verstoord.

Ten slotte betoogt verzoekster dat de Commissie in strijd met het beginsel van goed bestuur heeft gehandeld door het onderzoek niet zorgvuldig en tijdig te verrichten, en dat zij verzoeksters recht van verweer heeft geschonden door het onderzoek niet voort te zetten in het tijdvak waarin de vorderingen van Akzo inzake de bescherming uit hoofde van de vertrouwelijkheid van de communicatie tussen advocaten en cliënten ⁽³⁾ ahangig waren bij het Gerecht.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, sub a, van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

⁽³⁾ Arrest Gerecht van 17 september 2007, Akzo Nobel Chemicals en Akcros Chemicals/Commissie, (gevoegde zaken T-125/03 en T-253/03, Jurispr. blz. II-04771).

Beroep ingesteld op 22 januari 2010 — Ella Valley Vineyards/BHIM — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Zaak T-32/10)

(2010/C 80/65)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jeruzalem, Israël) (vertegenwoordiger: C. de Haas, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Frankrijk)

Conclusies

— gehele vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 11 november [2009], aangezien daarbij artikel 8, lid 5, van verordening (EG) nr. 207/2009 is geschonden;

— verwijzing van het BHIM in de kosten van de vennootschap ELLA VALLEY VINEYARDS overeenkomstig de artikelen 87 tot en met 93 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „ELLA VALLEY VINEYARDS” voor waren van klasse 33 (aanvraagnr. 3 360 914)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Hachette Filipacchi Presse SA

Oppositiemerk of -teken: Frans woordmerk en gemeenschapswoordmerk „ELLE” voor waren van klasse 16 (gemeenschapsmerk nr. 3 475 365)

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: nietigverklaring van de beslissing van de oppositieafdeling

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 5, van verordening (EG) nr. 207/2009, aangezien het betrokken publiek geen verband zal leggen tussen de aan de orde zijnde merken en het gebruik van het merk „ELLA VALLEY VINEYARDS” geen ongerechtvaardigd voordeel trekt uit de reputatie van de oudere merken „ELLE”.

Beroep ingesteld op 28 januari 2010 — ING Groep/Commissie

(Zaak T-33/10)

(2010/C 80/66)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ING Groep NV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: O. Brouwer, M. Knapen en J. Blockx, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren, onder meer op grond van een motiveringsgebrek of wegens een ontoereikende motivering, voor zover daarbij de wijziging van de CTI-transactie als extra steun ten bedrage van 2 miljard EUR wordt gekwalificeerd;
- de bestreden beschikking nietig verklaren, onder meer op grond van een motiveringsgebrek of wegens een ontoereikende motivering, voor zover de Commissie de goedkeuring van de steun heeft onderworpen aan de aanvaarding van de in de beschikking en bijlage II daarbij vermelde verboden op prijsleiderschap;
- de bestreden beschikking nietig verklaren, onder meer op grond van een motiveringsgebrek of wegens een ontoereikende motivering, voor zover de Commissie de goedkeuring van de steun heeft onderworpen aan herstructureringsvoorwaarden die verder gaan dan passend en noodzakelijk is ingevolge de Mededeling herstructurering;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

In verband met de onrust op de financiële markten in september/oktober 2008, injecteerde de Nederlandse Staat op 11 november 2008, 10 miljard EUR Core Tier I kapitaal (hierna: „CTI-transactie”) in ING (hierna ook „verzoekster” genoemd). Deze steunmaatregel werd op 12 november 2008 door de Europese Commissie voorlopig goedgekeurd voor een periode van zes maanden.

In januari 2009 stemde de Nederlandse Staat erin toe het economische risico van een gedeelte van sommige aan waardevermindering onderhevige activa van verzoekster over te nemen. Deze maatregel werd op 31 maart 2009 door de Europese Commissie voorlopig goedgekeurd, waarbij de Nederlandse Staat zich verplichtte tot het voorleggen van een herstructureringsplan voor verzoekster. In oktober 2009 kwamen verzoekster en de Nederlandse Staat een wijziging van de oorspronkelijke CTI-transactie overeen, teneinde een vervroegde aflossing van de helft van de CTI-kapitaalinjectie mogelijk te maken. Een definitieve versie van verzoeksters herstructureringsplan werd op 22 oktober 2009 bij de Commissie ingediend.

Op 18 november 2009, stelde de Commissie de bestreden beschikking vast waarbij zij de steunmaatregel goedkeurde op voorwaarde dat de in de bijlagen I en II bij de beschikking vermelde herstructureringsverplichtingen zouden worden nagekomen.

Verzoekster vordert gedeeltelijke nietigverklaring van de beschikking van 18 november 2009 betreffende steunmaatregel C 10/2009 (ex N 138/2009) die Nederland ten uitvoer heeft gelegd voor verzoeksters Illiquid Assets Back-Up facility (steunfaciliteit voor illiquide activa) en Restructuring Plan (herstructureringsplan), voor zover daarbij i) de wijziging van de CTI-transactie als extra steun ten bedrage van 2 miljard EUR is gekwalificeerd, ii) de goedkeuring van de steun is onderworpen aan de aanvaarding van verboden op prijsleiderschap en iii) de goedkeuring van de steun is onderworpen aan herstructureringsvoorwaarden die verder gaan dan passend en noodzakelijk is ingevolge de Mededeling herstructurering.

Verzoekster betoogt dat de bestreden beschikking gedeeltelijk nietig moet worden verklaard om de volgende redenen:

Met haar eerste middel, betreffende de wijziging van de CTI-transactie, stelt verzoekster dat de Commissie:

- a) artikel 107 VWEU heeft geschonden, door de wijziging van de Core Tier transactie tussen verzoekster en de Nederlandse Staat aan te merken als staatssteun; en dat zij
- b) het zorgvuldigheidsbeginsel alsmede artikel 296 VWEU heeft geschonden, door niet alle relevante aspecten van het concrete geval zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken, door niet de belanghebbenden te horen en door de bestreden beschikking onvoldoende te motiveren.

Met haar tweede middel, betreffende het verbod op prijsleiderschap voor ING en ING Direct, stelt verzoekster dat de Commissie:

- a) het beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden, door niet alle relevante aspecten van het concrete geval zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken, en bovendien niet heeft voldaan aan de verplichting om de beschikking voldoende te motiveren;
- b) het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden, door de goedkeuring van de steunmaatregel afhankelijk te stellen van verboden op prijsleiderschap die niet passend, noodzakelijk of evenredig zijn;

- c) artikel 107, lid 3, sub b, VWEU heeft geschonden en de beginselen en richtsnoeren van de Mededeling herstructureringsvoorwaarden, stelt verzoekster dat de beschikking gebrekig is wegens:

Met haar derde middel, betreffende onevenredige herstructureringsvoorwaarden, stelt verzoekster dat de beschikking gebrekig is wegens:

- a) een beoordelingsfout, aangezien de Commissie het absolute en het relatieve steunbedrag onjuist heeft berekend en het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden door een overdreven herstructureringsvoorwaarden te vereisen zonder alle relevante feiten die aan haar zijn overgelegd zorgvuldig en onpartijdig te hebben onderzocht; en
- b) een beoordelingsfout en ontoereikende motivering, aangezien de Commissie bij haar beoordeling van de vereiste herstructureringsvoorwaarden is afgeweken van de Mededeling herstructureringsvoorwaarden.

Hogere voorziening ingesteld op 28 januari 2010 door Carlo De Nicola tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 30 november 2009 in zaak F-55/08, De Nicola/EIB

(Zaak T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (vertegenwoordiger: L. Isola, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Investeringsbank

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen;
- de verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure alsmede van de rente en veroordelen tot opwaardering van de erkende schuld.

Middelen en voornaamste argumenten

Deze hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 30 november 2009. Bij dat arrest werd een beroep verworpen, strekkende tot nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij houdende afwijzing van rekwirants verzoek om een heronderzoek van zijn beoordeling over het jaar 2006 en van het besluit van de Bank over de bevorderingen in het jaar 2006, voor zover rekwirant daarbij niet is bevorderd, nietigverklaring van rekwirants beoordelingsrapport over het jaar 2006, vaststelling dat hij slachtoffer is van psychisch geweld, veroordeling van de Bank tot vergoeding van de schade die hij door dat psychisch geweld heeft geleden en, ten slotte, nietigverklaring van het besluit houdende weigering om bepaalde medische kosten voor lasertherapie te vergoeden.

Tot staving van de hogere voorziening voert rekwirant het volgende aan:

- het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft nagelaten zijn standpunt te bepalen en heeft het voorwerp van het geding volledig buiten beschouwing gelaten (bijvoorbeeld de tweede en de derde grief van het verzoek om nietigverklaring, de weigering van het beroepscomité om zich uit te spreken over een beoordeling) of bewust besloten om slechts enkele grieven te onderzoeken;
- het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft niet beslist op zijn verzoek om de rechtmatigheid van het gedrag van zijn meerderen in het licht van de door hem gekozen beoordelingscriteria te onderzoeken. Bovendien heeft het ten rechte aangenomen dat het bij het door hem aan de orde gestelde psychisch geweld, dat hij rechtstreeks en uitsluitend de EIB heeft verweten, om een gedraging van een ondergeschikte ging;
- de weigering om opheldering te geven en de vermeende omkering van de bewijslast alsmede het ontbreken van motivering. Met betrekking tot laatstgenoemd punt zet rekwirant uiteen dat het Gerecht heeft nagelaten om zijn vele beslissende argumenten te motiveren dan wel een tegenstrijdige en/of onlogische en daarmee een in wezen ontoereikende motivering heeft gegeven. Hij wijst met name op de weigering om artikel 41 van het personeelsreglement toe te passen en de afwijzing van het verzoek om nietigverklaring van het beoordelingsrapport over 2006;
- ten slotte betoogt rekwirant dat, aangezien het om een privaatrechtelijke arbeidsovereenkomst gaat, er in casu niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor de analoge toepassing van de bepalingen en de procesregels voor communautaire ambtenaren met een publiekrechtelijke overeenkomst.